

Súd: Okresný súd Trebišov
Spisová značka: 12Csp/184/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7918203803
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 02. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Zahorčák
ECLI: ECLI:SK:OSTV:2021:7918203803.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trebišov sudcom JUDr. Martinom Zahorčákom v spore žalobcov: 1.) U. Y., O.. XX.XX.XXXX, X. Z. XXX, X. Z., 2.) M. Y., O.. XX.XX.XXXX, X. Z. XXX, X. Z., zast.: JUDr. Ľuboš Kizivat, advokát so sídlom Kpt. Nálepku 8, Michalovce, proti žalovanému: InDevel, s.r.o., IČO: 36 418 234, Jesenského 1089/11, Žilina, zast.: JUDr. Ivan Glovniak, advokát so sídlom D. Dlabača 2748/28, Žilina, o určenie neplatnosti zmluvy o pôžičke a zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnosti, takto

rozhodol:

I. Určuje, že Zmluva o pôžičke č. X/XX/XXX/XXXX uzatvorená medzi žalobcami ako dlžníkmi a žalovaným ako veriteľom zo dňa 01.03.2013 je bezúročná a bez poplatkov.

II. V časti určenia neplatnosti Zmluvy o pôžičke č. X/XX/XXX/XXXX uzatvorenej medzi žalobcami ako dlžníkmi a žalovaným ako veriteľom zo dňa 01.03.2013 a určenia neplatnosti Zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnosti uzatvorená medzi žalobcami ako záložcami a žalovaným ako záložným veriteľom zo dňa 01.03.2013 žalobu zamietá.

III. Stranám sporu nepriznáva nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Žalobcovia sa podanou žalobou domáhali určenia, že zmluva o pôžičke uzavretá medzi nimi a žalovaným je neplatná a taktiež že zmluva o zriadení záložného práva uzavretá medzi nimi a žalovaným je neplatná. Zároveň žiadali súd, aby zaviazal žalovaného nahradiť im trovy konania.

Žaloba odôvodnili tým, že so žalovaným dňa 1.3.2013 uzavreli Zmluvu o pôžičke a tiež Zmluvu o zriadení záložného práva. V zmysle Zmluvy o pôžičke im žalovaný požičal úver vo výške 8.000 Eur, ktorý sa zaviazali splácať v pravidelných mesačných splátkach. Pôžička bola zabezpečená záložným právom v prospech žalovaného zriadeného na nehnuteľnostiach žalobcov - rodinný dom, pozemok. Žalobcovia sa po čase splácania dostali do finančných ťažkosti a predmetný úver prestali splácať. Žalovaný im ponúkal ďalšiu pôžičku, ktorú žalobcovia odmietli. Žalovaný po čase nesplácania vyzval žalobcov na zaplatenie vyššej nezaplatennej čiastky pôžičky. Po oznámení o začatí s výkonom dražby žalobcovia podali návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým žiadali, aby súd uložil žalovanému povinnosť zdržať sa výkonu záložného práva. Tunajší súd uznesením zo dňa 10.7.2018, sp.zn.: 17C/42/2012 návrhu žalobcov vyhovel a zároveň uložil žalobcom povinnosť podať do 60 dní žalobu vo veci samej. Žalobcovia podali v súdom stanovenej lehote žalobu, ktorou sa domáhajú určenia neplatnosti zmluvy o pôžičke a zmluvy o zriadení záložného práva. Podľa ich názoru je zmluva o pôžičke absolútne neplatná lebo odporuje zákonu a dobrým mravom. Rozpor so zákonom vidia v tom, že žalovaný im poskytol pôžičku vo výške 8.000 Eur s úrokovou sadzbou vo výške 25% na obdobie 3 rokov v dôsledku čoho náklady žalobcov na poskytnutie pôžičky predstavovali sumu 6.150 Eur, čo je viac než 76% poskytnutej nominálnej hodnoty pôžičky za 3 roky poskytnutia. Ďalej poukazujú na to, že žalovaný im nedal reálne celú sumu pôžičky, lebo zo sumy pôžičky 8.000 Eur odpočítal ihneď poplatky 166,67 Eur a 150 Eur,

čo spôsobuje celkovú zmätočnosť a neurčitosť zmluvy. Okrem toho bola výška úrokovej miery v čase uzavretia zmluvy (25%) podľa nich podstatne vyššia ako priemerná výška úrokovej miery stanovenej NBS v danom období (10,68%), čo je o 100% viac ako je to v zmysle právnych predpisov povolené. Zmluva o zriadení záložného práva je podľa nich absolútne neplatná kvôli neplatnosti Zmluvy o pôžičke skrz jej akcesorický vzťah a tiež kvôli tomu, že sa pohľadávka žalovaného je zabezpečená nehnuteľnosťami, ktorých hodnota je neprimerane vyššia ako hodnota žalovaného pohľadávky. K žalobe priložili splnomocnenia pre právneho zástupcu; Zmluvu o pôžičke s prílohami; Zmluvu o zriadení záložného práva k nehnuteľnosti; Výpis z listu vlastníctva; Výpis z Obchodného registra žalovaného; Tabuľku priemerných úrokových mier z úverov zo stránky Ministerstva financií SR; vyčíslenie úveru žalovaným zo dňa 26.6.2014; oznámenie a žiadosť žalobcov adresovaných žalovanému zo dňa 20.10.2016; Výzvu žalovaného na zaplatenie zo dňa 12.2.2018; Oznámenie o začatí výkonu záložného práva zo dňa 16.5.2018; Výzvu na poskytnutie súčinnosti pri výkone záložného práva; splnomocnenie pre dražobnú spoločnosť; Výpis z OR dražobnej spoločnosti; Výzvu na poskytnutie súčinnosti pri obhliadke predmetu záložného práva; Uznesenie Okresného súdu Trebišov zo dňa 10.7.2018, sp.zn.: 17C/42/2018; Rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 25.7.2017, sp.zn.: 6Co/102/2016;

2. Žalovaný s podanou žalobou nesúhlasil a žiadal súd, aby ju zamietol a priznal mu nárok na náhradu trov konania.

V prvom rade žalovaný vyčíta žalobcom, že ani netvrdia, že by sa mohli domáhať určenia neplatnosti zmlúv v zmysle § 137 písm. d) zákona č. 160/2015 Z.z. v znení neskorších predpisov - Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“). Ďalej uvádza, že zo zmluvy jasne vyplývajú všetky podstatné náležitosti zmluvy, pričom určité nedostatky, ktoré vytykajú žalobcovia nemôžu mať za následok neplatnosť celej zmluvy, ale len jej časti. Výšku úrokov považuje za dohodnutú v súlade so zákonom. Podľa názoru žalovaného predmetná zmluva o pôžičke neobsahuje podstatnú náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. y) zákona č. 129/2010 Z.z. v znení neskorších predpisov účinného v čase podpisu zmluvy - o spotrebiteľských úveroch (ďalej len „ZoSÚ“) - uvedenú priemernú hodnotu RPMN, čo má za následok, že poskytnutá pôžička resp. úver je bezúročný a bez poplatkov. V dôsledku toho sa má podľa neho zmluva považovať za platnú bez úrokov a bez poplatkov a žalobcovia sú povinní vrátiť celú dlžnú istinu. Keďže je platná Zmluva o pôžičke, je podľa neho platná aj Záložná zmluva. Vo vzťahu k výške zabezpečovanej pohľadávke a hodnote založenej nehnuteľnosti poukazuje na to, že to nemožno porovnať a hodnotiť, keďže žalobcovia ani neuviedli hodnotu nehnuteľnosti. Ďalej tiež poukázal na to, že výkonom záložného práva nenadobudne vlastnícke právo k nehnuteľnosti, ale len uspokojí svoju pohľadávku, pričom zvyšok vydraženej sumy sa prevedie žalobcom. Žalovaný taktiež dodal, že zo žiadneho právneho predpisu nevyplýva možnosť podať žalobu o neplatnosť záložnej zmluvy. Súdu navrhol žalobu zamietnuť a priznať mu nárok na náhradu trov konania.

3. Žalobcovia v replike zopakovali svoje tvrdenia a argumenty a dodali, že výklad ustanovení ZoSÚ žalovaným je podľa nich nelogický a účelový, keď žalovaný tvrdí, že úver je kvôli absencii podstatnej náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 písm. y) bezúročný a bez poplatkov a následne, že sa na predmetný úver podľa § 1 ods. 3 písm. i) ZoSÚ nevzťahuje ZoSÚ. V súvislosti s naliehavým právnym záujmom poukázali na uznesenie NS SR, sp.zn.: 1Mcdo 1/2009 a na § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. v znení neskorších predpisov - o ochrane spotrebiteľa (ďalej len „ZoOS“).

4. Na repliku žalobcov reagoval žalovaný duplikou, v ktorej zopakoval svoje tvrdenia a doplnil, že aj v prípade nedojednania úrokov je zmluva platná, neplatná by bola len v časti úrokov. Taktiež poukázal na to, že aj keby bol predmet zálohu vyššej hodnoty ako je zabezpečovaná pohľadávka, nezakladá to neplatnosť zmluvy o zriadení záložného práva.

5. Tunajší súd rozhodol vo veci tak, že určil Zmluvu o pôžičke a Zmluvu o zriadení záložného práva za neplatné a žalovaného zaviazal nahradiť žalobcom trovy konania v rozsahu 100%.

6. Proti rozsudku podal žalovaný odvolanie, o ktorom rozhodol odvolací súd uznesením zo dňa 4.7.2019, sp.zn.: 11Co/225/2019 tak, že rozsudok tunajšieho súdu zrušil a vrátil mu vec na ďalšie konanie. Tunajšiemu súdu vytkol nedostatočné odôvodnenie rozsudku, opomenutie § 41 a § 53 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. v znení neskorších predpisov - Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“) pri rozhodovaní. Zároveň poukázal na prípady absolútnej neplatnosti právneho úkonu vyplývajúce z jednotlivých ustanovení OZ a na nález Ústavného súdu SR, sp.zn.: IV. 5/2014.

7. Súd následne doručil uznesenie odvolacieho súdu stranám sporu s možnosťou vyjadriť sa k nemu v súdom stanovenej lehote.

8. Žalovaný sa vyjadril svojim podaním doručeným súdu dňa 21.8.2019, kde uviedol rovnaké argumenty ako v jeho predošlých vyjadreniach a odvolaní.

9. Žalobcovia sa vyjadrili svojim podaním zo dňa 7.10.2019, v ktorom poukázali na neprijateľnosť zmluvných podmienok v čl. II ods. 8, 11, 12 a čl. III ods. 3 Zmluvy o pôžičke. Podľa žalobcov neprijateľnosť daných zmluvných podmienok v neprospech nich ako spotrebiteľov reálne spôsobuje, že v zmluve sú platné určené zmluvné strany a platne dojednané len záverečné ustanovenia. Takáto zmluva, ktorá je v prevažnej časti neplatná by pre nich nemala reálne žiaden právny význam. Podľa žalobcov sú výška (výška úveru je uvádzaná v rozpore s reálnym stavom) a predmet pôžičky dojednané neplatne, lebo sú neurčité a nezrozumiteľné, čo je dôvod neplatnosti podľa § 37 ods. 1 OZ. Práve ustanovenie zmluvy, ktoré umožnilo žalovanému, aby poskytol žalobcom reálne nižšiu sumu ako v zmluve zaviazal je podľa ich názoru neurčité a nezrozumiteľné, čo je dôvodom absolútnej neplatnosti právneho úkonu - zmluvy podľa § 37 ods. 1 OZ.

Taktiež poukázali na časť rozhodnutia odvolacieho súdu týkajúcej sa posudzovania úverového zaťaženia spotrebiteľa a dodali, že zotrvávajú na tvrdení, že dojednaný úrok vo výške 25% ročne je v rozpore s primeranými úrokovými sadzbami v čase uzatvárania zmluvy (10,68%), čo je podľa nich dôvod neplatnosti právneho úkonu podľa § 39 OZ s poukazom na § 53 ods. 6 OZ. V ostatnom zotrvali na svojich pôvodných tvrdeniach.

K vyjadreniu priložili rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach zo dňa 22.4.2015, sp.zn.: 2Co/247/2014.

10. Žalovaný vo svojom ďalšom vyjadrení poukázal na rozdiely medzi zmluvou o úvere a zmluvou o pôžičke. Podľa žalovaného zákon spája s neplnením zmluvy o pôžičke zo strany veriteľa následok, ktorým je ten, že pôžička nevznikne. Plnenie zmluvy či už na strane veriteľa alebo dlžníka je pre platnosť zmluvy o pôžičke bez právneho významu, nakoľko zákon takýto právny následok - neplatnosť zmluvy s neodovzdaním peňazí nespája. Absolútna neplatnosť zmluvy nemôže byť skúmaná a na neplatnosť nemôžu mať podľa neho vplyv skutočnosti ako plnenie zmluvy, nakoľko zmluva je neplatná absolútne od počiatku. Ak by veriteľ nespĺnil svoju povinnosť odovzdať peniaze, tak by zmluva nevznikla. Žalobca však požaduje, aby súd určil neplatnosť zmluvy, nie aby uložil alebo rozhodol, že či tu nejaké právo alebo povinnosť sú, či teda zmluva vznikla alebo nie. Preto je podľa neho bez právneho významu, či zmluva vznikla, či práva z nej vznikli a či boli zmluvy plnené (či už splnením alebo započítaním v zmysle čl. II ods. 8 Zmluvy o pôžičke).

11. Žalobcovia vo svojom ďalšom vyjadrení zopakovali ich doterajšie argumenty.

12. Súd následne nariadil termín pojednávania, na ktorom vypočul žalobcov na ich návrh. Zároveň žalobcovia navrhovali, aby súd uložil žalovanému povinnosť vyšpecifikovať pohľadávku z titulu Zmluvy o pôžičke ako aj uvedenia sumy, ktorú doposiaľ od žalobcov prijal.

13. Žalovaný na výzvu súdu ohľadom špecifikácie pohľadávky a uvedenia výšky doposiaľ vykonaných úhrad odmietol oznámiť vyššie uvedené z dôvodu, že podľa neho predmetom sporu nie je pohľadávka voči žalobcom, ale určenie neplatnosti zmlúv. Ďalej uviedol, že k podstatným a rozhodujúcim skutkovým tvrdeniam sa už vyjadril, pričom stále na nich trvá a nemá záujem ich dopĺňať. Doplnil, že podľa neho všetky podstatné skutkové tvrdenia už súd zistil a odvolací súd nezistil, že by bol nedostatočne zistený skutkový stav.

14. Po doručení vyjadrenia žalovaného žalobcom, žalobcovia doručili súdu vyjadrenie, v ktorom uviedli, že vzhľadom na značný časový odstup nedokážu súdu predložiť všetky doklady o úhradách. Podľa ich tvrdení museli doposiaľ uhradiť sumu minimálne 3.566,73 Eur. Dané odôvodnili tým, že prvú splátku vo výške 166,67 Eur si žalovaný započítal a o tú sumu ponížil úhradu istiny, ktorú im mal poslať žalovaný na účet. Taktiež si mal žalovaný započítať sumu 150 Eur ako poplatok za poskytnutie pôžičky. Podľa žalobcov je zrejmé, že žalovaný uhradil žalobcom sumu 3.449,14 Eur na splatenie pôžičky žalobcov. Z uvedeného má vyplývať, že skutočná výška pôžičky, ktorá bola žalobcom poskytnutá, bola vo výške 7.683,33 Eur. Ďalej poukázali na vyčíslenie úveru zo dňa 26.6.2014, ktoré vyhotovil žalovaný, na základe ktorého žalovaný ku dňu 22.7.2014 evidoval neuhradenú splátku zo dňa 21.6.2014 vo výške 155,34 Eur

a neuhradenú splátku vo výške 166,67 Eur. Z uvedeného odvodzujú, že zaplatili všetky splátky vo výške 166,67 Eur od 21.5.2013 do 21.5.2014, čo predstavuje celkovo sumu 2.166,71 Eur. (166,67 Eur x 13 splátok). Po dátume 21.5.2014 mali uhradiť ešte sumu 1.400,02 Eur. Žalobcovia majú za preukázané, že od 21.5.2013 do 25.4.2016 uhradili žalovanému celkovo sumu 3.566,73 Eur (2.166,71 Eur + 1.400,02 Eur). Podľa žalobcov, ich dlh voči žalovanému predstavuje sumu 4.116,60 Eur (7.683,33 Eur - 3.566,73 Eur).

K vyjadreniu priložili splátkový kalendár; potvrdenia o vykonaní vkladov v prospech žalovaného; Vyčíslenie úveru žalovaným;

15. Súd vykonal dokazovanie predloženými listinnými dôkazmi a to Zmluvou o pôžičke s prílohami; Zmluvou o zriadení záložného práva k nehnuteľnosti; Výpisom z listu vlastníctva; Výpisom žalovaného z Obchodného registra; Tabuľkou priemerných úrokových mier z úverov z internetovej stránky Ministerstva financií SR; Vyčíslením úveru žalovaným zo dňa 26.6.2014; Oznámením a žiadosťou žalobcov adresovaných žalovanému zo dňa 20.10.2016; Výzva žalovaného na zaplatenie zo dňa 12.2.2018; Oznámením o začatí výkonu záložného práva zo dňa 16.5.2018; Výzvou na poskytnutie súčinnosti pri výkone záložného práva; Splnomocnením pre dražobnú spoločnosť; Výpisom dražobnej spoločnosti z OR; Výzvou na poskytnutie súčinnosti pri obhliadke predmetu záložného práva; Uznesením Okresného súdu Trebišov zo dňa 10.7.2018, sp.zn: 17C/42/2018; Splátkovým kalendárom; Potvrdeniami o vykonaní vkladov v prospech žalovaného; vyjadreniami strán sporu a výsluchom žalobcov. Na základe vykonaného dokazovania zistil tento skutkový stav:

16. Žalobcovia uzavreli so žalovaným Zmluvu o pôžičke, na základe ktorej žalovaný poskytol žalobcom finančné prostriedky vo výške 8.000 Eur, ktoré sa zaviazali splácať v pravidelných 36 mesačných splátkach vo výške 166,67 Eur s prvou splátkou splatnou dňa 21.4.2013 a poslednou splátkou splatnou dňa 21.3.2016. Úrok bol dohodnutý vo výške 25% z požičanej sumy 8.000 Eur, RPMN vo výške 49,45 %, celková čiastka, ktorú majú dlžníci zaplatiť je 14.000,12 Eur. Zmluva tiež obsahuje ustanovenie čl. II bod 8, v zmysle ktorého sa prvá splátka a úroky stiahnu z požičanej sumy a tiež čl. II bod 11, podľa ktorého poplatok za poskytnutie pôžičky vo výške minimálne 150 Eur sa stiahne z požičanej sumy. V čl. III bod 3 boli dojednané sankcie v podobe úrokov z omeškania a poplatkov v prípade neplatenia žalobcov. V zmluve nebola uvedená priemerná hodnota RPMN.

Na zabezpečenie záväzku bolo Zmluvou zriadené záložného právo v prospech žalovaného na rodinný dom s pozemkom v bezpodielovom spoluvlastníctve žalobcov.

Žalobcovia splácali svoj dlh až do momentu zhoršenia ich finančnej situácie. Z dôvodu neplatenia dohodnutých splátok žalovaný začal s výkonom záložného práva formou dobrovoľnej dražby. Žalobcovia podali návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorému tunajší súd uznesením vyhovel a uložil povinnosť žalovanému a dražobnej spoločnosti zdržať sa výkonu dražby do právoplatného skončenia konania o určenie neplatnosti Zmluvy o pôžičke a žalobcom uložil povinnosť podať žalobu vo veci samej v lehote 60 dní.

Žalobcovia podali riadne a včas žalobu, ktorou sa domáhajú určenia neplatnosti Zmluvy o pôžičke a Zmluvy o zriadení záložného práva.

Tunajší súd rozsudkom vyhovel žalobe v plnom rozsahu a teda určil, že predmetné zmluvy sú neplatné. Po podanom odvolaní zo strany žalovaného odvolací súd zrušil rozhodnutie tunajšieho súdu a vrátil mu vec na ďalšie konanie.

Ku dnešnému dňu žalobcovia uhradili žalovanému sumu 3.566,73 Eur.

17. Medzi stranami je nesporné, že v danom prípade ide o spotrebiteľský právny vzťah.

18. Medzi stranami je sporná prípustnosť žaloby a preukázanie zákonných predpokladov žaloby v zmysle § 137 CSP. Medzi stranami je tiež sporné právne posúdenie jednotlivých ustanovení Zmluvy o pôžičke uvádzaných žalobcami z hľadiska ich platnosti a prípadných dôsledkov. Tým sa má na mysli neplatnosť jednotlivých namietaných zmluvných ustanovení alebo neplatnosť celej Zmluvy o pôžičke a tiež Zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnosti.

19. Na základe vykonaného dokazovania dospel súd k záveru, že podaná žaloba je v časti dôvodná a v časti nedôvodná.

20. Podľa § 137 CSP, žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o
a) splnení povinnosti,

- b) nároku na usporiadanie práv a povinností strán, ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu,
- c) určení, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu, alebo
- d) určení právnej skutočnosti, ak to vyplýva z osobitného predpisu.

21. Podľa prvej vety § 3 ods. 5 ZoOS, proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva.

22. Podľa § 11 ods. 4 ZoSÚ, spotrebiteľ sa môže pred súdom domáhať určenia neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého spotrebiteľského úveru žalobou.

23. Vo vzťahu k prípustnosti žaloby súd konštatuje, že v danom prípade ide o žalobu v zmysle § 137 písm. d) CSP a tiež, že boli splnené všetky zákonné predpoklady pre prípustnosť žaloby. Právo domáhať sa určenia neplatnosti zmlúv v prípade žalobcov - spotrebiteľov vyplýva z § 11 ods. 4 ZoSÚ. Súd k tomu poukazuje na bod 20. uznesenia KS KE zo dňa 4.7.2019, sp.zn.: 11Co/225/2019, ktorým bol zrušený rozsudok tunajšieho súdu, a v ktorom odvolací súd vyslovil jasný záver o prípustnosti žaloby v danom spore.

24. Podľa § 52 ods. 1 OZ, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

25. Podľa § 52 ods. 3, 4 OZ, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

26. Podľa § 53 ods. 1 OZ, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

27. Podľa § 53 ods. 4 OZ, za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré

- a) má spotrebiteľ plniť a s ktorými sa nemal možnosť oboznámiť pred uzavretím zmluvy,
- b) dovoľujú dodávateľovi previesť práva a povinnosti zo zmluvy na iného dodávateľa bez súhlasu spotrebiteľa, ak by prevodom došlo k zhoršeniu vymožitelnosti alebo zabezpečenia pohľadávky spotrebiteľa,
- c) vylučujú alebo obmedzujú zodpovednosť dodávateľa za konanie alebo opomenutie, ktorým sa spotrebiteľovi spôsobila smrť alebo ujma na zdraví,
- d) vylučujú alebo obmedzujú práva spotrebiteľa pri uplatnení zodpovednosti za vady alebo zodpovednosti za škodu,
- e) umožňujú dodávateľovi, aby spotrebiteľovi nevydal ním poskytnuté plnenie aj v prípade, ak spotrebiteľ neuzavrie s dodávateľom zmluvu alebo od nej odstúpi,
- f) umožňujú dodávateľovi odstúpiť od zmluvy bez zmluvného alebo zákonného dôvodu a spotrebiteľovi to neumožňujú,
- g) oprávňujú dodávateľa, aby bez dôvodov hodných osobitného zreteľa vypovedal zmluvu uzavretú na dobu neurčitú bez primeranej výpovednej lehoty,
- h) prikazujú spotrebiteľovi, aby splnil všetky záväzky aj vtedy, ak dodávateľ nesplnil záväzky, ktoré vznikli,
- i) umožňujú dodávateľovi jednostranne zmeniť zmluvné podmienky bez dôvodu dohodnutého v zmluve,
- j) určujú, že cena tovaru alebo služieb bude určená v čase ich splnenia, alebo dodávateľa oprávňujú na zvýšenie ceny tovaru alebo služieb bez toho, aby spotrebiteľ mal právo odstúpiť od zmluvy, ak cena dohodnutá v čase uzavretia zmluvy je podstatne prekročená v čase splnenia,
- k) požadujú od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nesplnením jeho záväzku,

l) obmedzujú prístup k dôkazom alebo ukladajú spotrebiteľovi povinnosti niesť dôkazné bremeno, ktoré by podľa práva, ktorým sa riadi zmluvný vzťah, mala niesť iná zmluvná strana,

m) v prípade čiastočného alebo úplného nesplnenia záväzku zo strany dodávateľa neprimerane obmedzujú alebo vylučujú možnosť spotrebiteľa domáhať sa svojich práv voči dodávateľovi vrátane práva spotrebiteľa započítať pohľadávku voči dodávateľovi,

n) spôsobujú, že platnosť zmluvy uzatvorenej na dobu určitú sa po uplynutí obdobia, na ktorú bola zmluva uzavretá, predlži, pričom spotrebiteľovi priznávajú neprimerane krátke obdobie na prejavenie súhlasu s predĺžením platnosti zmluvy,

o) oprávňujú dodávateľa rozhodnúť o tom, že jeho plnenie je v súlade so zmluvou, alebo ktoré priznávajú právo zmluvu vykladať iba dodávateľovi,

p) obmedzujú zodpovednosť dodávateľa, ak bola zmluva uzavretá sprostredkovateľom, alebo vyžadujú uzavretie zmluvy prostredníctvom sprostredkovateľa v osobitnej forme,

r) umožňujú, aby bol spor medzi stranami riešený v rozhodcovskom konaní bez splnenia podmienok ustanovených osobitným zákonom,

s) požadujú, aby spotrebiteľ poskytol zabezpečenie splnenia svojho záväzku v hodnote neprimerane vyššej, ako je výška jeho záväzku vyplývajúca zo spotrebiteľskej zmluvy v čase uzavretia dohody o zabezpečení splnenia záväzku spotrebiteľa,

t) požadujú od spotrebiteľa plnenie za službu, ktorej poskytnutie dodávateľom v prevažnej miere nesleduje záujmy spotrebiteľa,

u) požadujú od spotrebiteľa, aby bol neprimerane dlho viazaný zmluvou aj keď pri uzavieraní zmluvy bolo zrejmé, že predmet zmluvy možno dosiahnuť v podstatne kratšom čase,

v) požadujú od spotrebiteľa uhradenie plnení, o ktorých spotrebiteľ nebol pred uzavretím zmluvy preukázateľne informovaný, ktorých úhrada nebola upravená v zmluve alebo za ktoré spotrebiteľ nedostáva dohodnuté protiplnenie,

w) požadujú, aby spotrebiteľ poskytoval alebo poukazoval tretej osobe alebo v prospech tretej osoby akékoľvek plnenie plynúce zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiace so spotrebiteľskou zmluvou, ktoré v prevažnej miere nesleduje jeho záujmy, alebo aby plnil v súvislosti s týmto plnením akékoľvek záväzky tretej osobe.

28. Podľa § 53 ods. 5 OZ, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

29. Podľa § 53 ods. 6 OZ, ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata prevyšovať najvyššiu prípustnú odplatu, ktorú možno od spotrebiteľa pri poskytnutí peňažných prostriedkov požadovať. Odplatu, podrobnosti o stanovení odplaty, kritériách jej stanovenia a najvyššiu prípustnú výšku odplaty ustanovuje vykonávací predpis.

30. Podľa § 41 OZ, ak sa dôvod neplatnosti vzťahuje len na časť právneho úkonu, je neplatnou len táto časť, pokiaľ z povahy právneho úkonu alebo z jeho obsahu alebo z okolností, za ktorých k nemu došlo, nevyplýva, že túto časť nemožno oddeliť od ostatného obsahu.

31. Podľa § 1 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., odplatu pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi tvoria úrok, poplatky a akékoľvek iné odplatné plnenia alebo iné náklady, ktoré sú dohodnuté pri podpise spotrebiteľskej zmluvy a ktoré sú spojené s poskytnutím peňažných prostriedkov alebo vyžadované pri poskytnutí peňažných prostriedkov. Pri výpočte odplaty sa vychádza z predpokladu, že spotrebiteľská zmluva zostane platná dohodnutý čas a že dodávateľ a spotrebiteľ si budú plniť svoje povinnosti za podmienok a v lehotách dohodnutých v spotrebiteľskej zmluve.

32. Podľa § 1 ods. 4 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., na účely stanovenia najvyššej prípustnej výšky odplaty podľa § 1a sa použije priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov bánk a pobočiek zahraničných bánk pre jednotlivé typy novoposkytnutých spotrebiteľských úverov zverejnená podľa osobitného predpisu, naposledy v čase predchádzajúcim uzavretiu spotrebiteľskej zmluvy.

33. Podľa § 1 ods. 2 ZoSÚ účinného v čase uzavretia zmluvy, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

34. Podľa § 2 písm. a) a b) ZoSÚ účinného v čase uzavretia zmluvy, na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania a veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

35. Podľa § 2 písm. d) ZoSÚ účinného v čase uzavretia zmluvy, na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

36. Podľa § 2 písm. l) ZoSÚ účinného v čase uzavretia zmluvy, na účely tohto zákona sa rozumie celkovou výškou spotrebiteľského úveru maximálna výška alebo súčet všetkých finančných prostriedkov poskytnutých na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

37. Podľa § 9 ods. 2 písm. g), y) ZoSÚ účinného v čase uzavretia zmluvy, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie; priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

38. Podľa § 11 ods. 1 písm. b) ZoSÚ účinného v čase uzavretia zmluvy Poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y).

39. V prvom rade sa súd zaoberal otázkou, že či vzťah medzi stranami sporu je spotrebiteľským vzťahom a konštatuje, že ide jednoznačne o spotrebiteľský vzťah, nakoľko žalobcovia sú fyzické osoby nepodnikatelia a žalovaný je obchodná spoločnosť, ktorej predmetom činnosti okrem iného je aj poskytovanie pôžičiek a úverov. Ako už bolo uvedené skôr, túto skutočnosť ani strany sporu nenamietali. Súd je toho názoru, že nielen že ide o spotrebiteľský právny vzťah, ale na právny vzťah medzi stranami je potrebné aplikovať ustanovenia ZoSÚ, lebo z povahy záväzku je evidentné, že finančné prostriedky, ktoré poskytol žalovaný žalobcom je potrebné považovať sa úver v zmysle ZoSÚ. Predmetná Zmluva o pôžičke napĺňa pojmové znaky definície spotrebiteľského úveru v zmysle § 1 ods. 2 ZoSÚ účinného v čase uzatvárania zmluvy za súčasného splnenia, že nejde o žiaden prípad uvedený v § 1 ods. 3 ZoSÚ účinného v čase uzatvárania zmluvy (negatívny výpočet). Aj sám žalovaný poukazuje vo svojej argumentácii na ustanovenia ZoSÚ a žalobcovia daný fakt vyslovene nerozporujú. Nič na tom nemení ani fakt, že zmluva nesie názov Zmluva o pôžičke.

40. Vo vzťahu k určeniu neplatnosti zmluvy o pôžičke súd poukazuje na argumentáciu žalovaného a hlavne na právny názor vyjadrený v náleze Ústavného súdu SR, sp.zn.: IV. ÚS 5/2014, ktorý citoval aj odvolací súd v bode 17. zrušujúceho uznesenia. Podľa uznesenia odvolacieho súdu:

„K spôsobu právneho posúdenia veci v ďalšom konaní odvolací súd v prvom rade upriamuje pozornosť súdu prvej inštancie na to, že všeobecné dôvody absolútnej neplatnosti občianskoprávných úkonov sú taxatívne vymedzené v Občianskom zákonníku. Neplatným podľa tejto úpravy je právny úkon, ak vôľa konajúceho nie je skutočná (§ 34), ak vôľa konajúceho nie je slobodná (§ 37 ods. 1), vôľa konajúceho nie je vážna (§ 37 ods. 1), vôľa konajúceho nebola prejavovaná zrozumiteľne (§ 37 ods. 1), vôľa konajúceho nebola prejavovaná určito (§ 37 ods. 1), ak je jeho predmetom nemožné plnenie (§ 37 ods. 2), ak nebol urobený subjektom, nebol urobený osobou oprávnenou konať za subjekt alebo ak subjekt na právny úkon nemal spôsobilosť (§ 38 ods. 1 a 2), je v rozpore so zákonom (§ 39), obchádza zákon (§ 39), je v rozpore s dobrými mravmi (§ 39), nebol urobený vo forme, ktorú predpisuje zákon (§ 40 ods. 1) alebo ak nebol podpísaný konajúcou osobou (§ 40 ods. 3). Odvolací súd v tejto súvislosti poukazuje tiež na nález Ústavného súdu SR sp. zn. IV. ÚS 5/2014, v ktorom tento konštatoval, že prílišný právny formalizmus a prehnané nároky na formuláciu zmluvy nemožno z ústavnoprávneho hľadiska akceptovať, lebo evidentne zasahujú do zmluvnej slobody občana, vyplývajúcej z princípu zmluvnej voľnosti (autonómie vôle) podľa čl. 2 ods. 3 ústavy. Ústavný súd v tomto rozhodnutí zároveň zdôraznil,

že jedným zo základných princípov výkladu zmlúv je prioritá výkladu, ktorý vedie k platnosti zmluvy, pred takým výkladom, ktorý vedie k neplatnosti, ak do úvahy prichádzajú obidva výklady. Neplatnosť zmluvy má byť teda výnimkou a nie zásadou. Taká prax, keď všeobecné súdy preferujú celkom opačnú tézu uprednostňujúcu výklad vedúci k neplatnosti zmluvy pred výkladom nezakladajúcim jej neplatnosť, preto nie je ústavne konformná a je v rozpore s princípmi právneho štátu vyplývajúcimi z čl. 1 ústavy. Obsahovo výstižnými a inšpiratívnymi k prejednávanej veci sú tiež závery Ústavného súdu ČR v jeho rozhodnutí sp. zn. IV. ÚS 340/2012, podľa ktorých preferencia výkladu uchovávaajúceho právny úkon v platnosti kladie vysoké nároky na odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu, ktorým sa právny úkon vyhlasuje za neplatný. Z takého rozhodnutia musí byť najmä dostatočne zrejmé, z akého právneho dôvodu má neplatnosť právneho úkonu vyplývať, či porušenie danej právnej normy vedie k neplatnosti právneho úkonu alebo k inému právnemu následku (náhrada škody, povinnosť vyzvať na odstránenie procesných nedostatkov) a aké skutkové zistenia preukazujú naplnenie predpokladov právnej normy, z ktorej vyplýva neplatnosť právneho úkonu. Z ústavného hľadiska požiadavky právnej istoty a preferencie platnosti právnych úkonov je nevyhnutné, aby o neplatnosti právneho úkonu nerozhodovali okolnosti, ktoré zákon neuvádza ako dôvody neplatnosti. Zároveň majú súdy pri posudzovaní neplatnosti právnych úkonov zohľadniť aj zmysel a účel právnej úpravy, ktorá s určitým nedostatkom právneho úkonu spája právny následok v podobe jeho neplatnosti.“

41. Z uvedeného je zrejmé, že určenie neplatnosti celej zmluvy je potrebné považovať za krajný nástroj a v prípade existencie neprijateľných zmluvných podmienok je potrebné zvážiť do akej miery dané neprijateľné zmluvné podmienky spôsobujú neplatnosť celej zmluvy. Ústavný súd SR v citovanom náleze jasne určil, že je potrebné uprednostniť výklad v prospech platnosti zmluvy. Nemožno len kvôli jednému neprijateľnému ustanoveniu zneplatniť celú zmluvu, ktorá by mohla obsahovať aj bez neprijateľného ustanovenia všetky zákonom vyžadované predpoklady platného právneho úkonu. Zmluva ako právny úkon musí mať taký nedostatok, ktorý činí celú zmluvu neplatnou, pričom musí ísť o jeden z dôvodov neplatnosti ustanovený v zákone - OZ (§ 34, § 37 ods. 1, 2, § 38 ods. 1, 2, § 39, § 40 ods. 1, 3).

42. Žalobcami namietaný nedostatok zmluvy spočívajúci v neprimerane vysokých úrokoch a stiahnutí prvej splátky a poplatku automaticky z celej požičiavanej sumy nemožno považovať za také vady, ktoré by spôsobovali ničotnosť celej Zmluvy o pôžičke.

Za výšku odplaty sa vzhľadom na dátum uzavretia Zmluvy o pôžičke (1.3.2013) považuje výška priemernej hodnoty RPMN za obdobné spotrebiteľské úvery či pôžičky poskytované bankami alebo pobočkami zahraničných bánk. Ako to vyplýva zo súhrnných informácií o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 1. štvrtrok 2013, tak priemerná hodnota RPMN obdobných spotrebiteľských úverov v čase 1.3.2013 bola vo výške 11,87%. Žalovaný v zmluve neuviedol priemernú hodnotu RPMN, uviedol len RPMN vo výške 49,45 %, ktorá je 4-násobne vyššia ako boli RPMN u iných poskytovateľov. Z toho možno jasne konštatovať, že ustanovenie zmluvy ohľadom výšky odplaty (v danom prípade RPMN) je v rozpore s ustanovením § 56 ods. 3 OZ.

Žalobcovia sú však toho názoru, že neprimerane vysoká odplata odporuje zákonu a zakladá neplatnosť celej Zmluvy. Súd v tejto súvislosti poukazuje na bod 17 a 18 zrušujúceho uznesenia odvolacieho súdu, v ktorých odvolací súd okrem iného poukázal aj na potrebu aplikácie § 41 OZ v danom spore a opomenutie jeho aplikácie tunajším súdom v predchádzajúcom rozsudku. Súd v duchu uvedeného dodáva, že neprijateľne dojednaná odplata - RPMN spôsobuje neplatnosť zmluvy len v časti odplaty.

43. Pokiaľ ide o žalobcami namietané ustanovenia Zmluvy čl. II bod 8 a 12 týkajúce sa započítania prvej splátky a poplatkov z poskytovaného úveru žalovaným pred jeho reálnym poskytnutím, tak k tomu súd uvádza, že ide o neprijateľné konanie zo strany žalovaného. Žalovaný takýmto spôsobom zamedzil žalobcom, aby podľa ich úvahy a vôle disponovali s celou čiastkou úveru, pričom prvú splátku a poplatky zahrnul do výpočtu RPMN a teda aj z daných čiastok vypočítal žalobcom vyššiu RPMN akou reálne disponovali. Konanie žalovaného súd považuje za neprijateľné a danú podmienku za neplatnú. Na druhej strane je potrebné konštatovať, že aj napriek značnej neurčitosti daného ustanovenia je zmluva platná.

44. Pri uvádzaných namietaných ustanoveniach Zmluvy dochádza tiež podľa názoru súdu aj k súčasnému porušeniu ZoSÚ, konkrétne § 9 ods. 2 ZoSÚ. Hlavne pokiaľ ide o započítanie prvej splátky a poplatkov žalovaným pred poskytnutím úveru. Žalovaný sa v Zmluve zaviazal poskytnúť žalobcom sumu 8.000 Eur, pričom reálne im poskytol sumu 7.683,33 Eur (8.000 - 166,67 - 150). Zmluva teda obsahuje celkovú výšku úveru, avšak nesprávnu alebo lepšie povedané nekorešpondujúcu s reálnym stavom. Takto nesprávne uvedenú celkovú výšku úveru je potrebné považovať za porušenie § 9 ods.

2 písm. g) ZoSÚ, ktoré má v zmysle § 11 ods. 1 písm. b) ZoSÚ za následok, že poskytnutý úver je bezúročný a bez poplatkov.

45. Súd ďalej konštatuje, že predmetná Zmluva neobsahuje obligatórny údaj o priemernej hodnote RPMN. Daný údaj v zmluve má slúžiť k informovaniu spotrebiteľa o tom, že aký je priemer RPMN na trhu poskytovaný inými finančnými inštitúciami pri obdobných úveroch a pre jeho porovnanie s RPMN akú mu ponúka poskytovateľ úveru. Tým môže spotrebiteľ zvážiť, či je ponúkaný úver pre neho výhodný s ohľadom na ponuky iných finančných inštitúcií na trhu. V danom prípade žalovaný ako poskytovateľ úveru tento údaj žalobcom neposkytol, čím porušil svoju zákonnú povinnosť podľa § 9 ods. 2 písm. y) ZoSÚ účinného v čase uzatvárania zmluvy, čo je dôvodom na vyhlásenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru podľa § 11 ods. 1 písm. b) ZoSÚ účinného v čase uzatvárania zmluvy. Absenciu danej náležitosti zmluvy nepopierala ani jedna zo strán sporu, ba dokonca sám žalovaný na ňu poukazoval. Z uvedeného dôvodu bolo povinnosťou súdu sa ňou zaoberať a zohľadniť ju v konečnom rozhodnutí.

46. Vzhľadom na vyššie uvedené, súd vyslovil, že predmetná Zmluva je bezúročná a bez poplatkov. Vychádzal pritom z toho, že na predmetný právny vzťah je potrebné prioritne aplikovať ustanovenia ZoSÚ, ktoré majú podľa názoru súdu prednosť pred ustanoveniami OZ. Účelom prijatia ZoSÚ je presnejšie a precíznejšie regulovať vzťahy spotrebiteľov a dodávateľov. Za tým účelom sú koncipované aj ustanovenia ako § 9. Ich cieľom je viesť dodávateľov k presnému formulovaniu zmlúv o spotrebiteľských úveroch v podobe uvádzania povinných náležitostí zmluvy, vytvoriť tým priestor spotrebiteľom, aby si mohli urobiť ucelený pohľad na poskytovaný úver a takýmto spôsobom ich aj chrániť pred nepravdivými alebo zavádzajúcimi údajmi zo strany dodávateľov, ktoré im môžu privodiť nevýhodné postavenie. Pre prípad, že by dodávateľ konal v rozpore s § 9, môže byť sankcionovaný stratou odplaty v podobe úrokov a poplatkov, a teda bez zisku. Cieľom spomínaných ustanovení ZoSÚ je podľa názoru súdu aj vyhnúť sa zásahu do zmluvných vzťahov medzi spotrebiteľmi a poskytovateľmi úverov vyhlásením neplatnosti celej zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Súd teda akceptujúc právny názor vyslovený odvolací súdom ohľadom výkladu zmlúv v prospech ich platnosti a tiež kvôli vzťahu špeciality ZoSÚ k OZ určil poskytnutý úver za bezúročný a bez poplatkov.

47. Pre úplnosť považuje súd za vhodné k určenej bezúročnosti a bezpoplatkovosti dodať, že ak žalovaný zarátaval žalobcom doposiaľ uhradené splátky len na úroky, tak z dôvodu určenej bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru je potrebné považovať doterajšie plnenie - platenie žalobcov za splatenie istiny úveru. V opačnom prípade, ak by žalovaný požadoval od žalobcov zaplatenie istiny vo výške 8.000 Eur s argumentáciou, že doposiaľ vykonané úhrady boli započítané na úroky, odplatu alebo poplatky, došlo by tým k úplnému a zásadnému popretiu účelu a cieľov § 9 v spojení s § 11 ZoSÚ.

48. Pokiaľ ide o určenie neplatnosti záložnej zmluvy, tak ako už bolo spomenuté skôr a ako to tiež vyjadril odvolací súd v bode 20 zrušujúceho uznesenia, určenie neplatnosti záložnej zmluvy nemôže byť vyňaté zo súdneho prieskumu.

49. Súd preto preskúmal aj záložnú zmluvu a konštatuje, že podľa jeho názoru je platná. Zmluva o pôžičke bola určená za platnú a bez úrokov a bez poplatkov, čo nie je dôvod na to, aby bola Záložná zmluva neplatná vzhľadom na akcesorický vzťah danej zmluvy k Zmluve o pôžičke. Záložná zmluva nie je neplatná ani z dôvodu, aby sama o sebe obsahovala nejaké neprijateľné či protizákonné ustanovenia, ktoré by ju činili neplatnou. Spotrebiteľský úver je a môže byť zabezpečený aj záložným právom k nehnuteľnosti, pričom aj ustanovenia, ktoré oprávňujú záložného veriteľa uspokojiť sa predajom založenej nehnuteľnosti či iným spôsobom stanoveným v predmetnej zmluve je treba považovať za platné. Zabezpečenie pohľadávky založením nehnuteľnosti k pôvodne požadovanej sume 14.000 Eur (požičaná istina + úroky a poplatky) sa v tom čase mohlo javiť primerané. Súd teda nespozoroval žiaden nedostatok záložnej zmluvy, ktorý by odôvodňoval určenie jej neplatnosti.

50. Odlišná situácia by mohla však nastať pri skúmaní primeranosti výkonu záložného práva na rodinný dom k pohľadávke žalovaného v súčasnej výške 4.116,60 Eur (7.683,33 Eur - 2.166,71 Eur - 1.400,02 Eur), ktorú žalobcovia dostatočne preukázali a žalovaný ju vyslovene nepoprel. Dané však už nie je predmetom tohto sporu.

51. Podľa § 333 CSP, neodkladné opatrenie zanikne, ak uplynul čas, na ktorý bolo nariadené.

52. Vzhľadom k tomu, že neodkladné opatrenie bolo nariadené do právoplatného skončenia tohto konania, neodkladné opatrenie zanikne po právoplatnom skončení tohto konania.

53. O trovách konania rozhodol súd tak, že stranám sporu nepriznal nárok na náhradu trov konania v zmysle § 257 CSP. Súd je toho názoru, že ide o výnimočnú situáciu lebo s ohľadom na predmet sporu a jeho výsledok, nie je možné v zmysle § 255 ods. 1 CSP určiť pomer úspechu. Žalobcovia boli totiž úspešní v časti určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru, ale v časti, ktorou sa domáhali určenia neplatnosti Zmluvy o pôžičke a Zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnosti boli neúspešní a súd žalobu v tej časti zamietol.

54. O výške trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej, ktoré vydá súdny úradník tunajšieho súdu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku súdu prvej inštancie je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znova od doručenia opravného uznesenia, len v rozsahu vykonanej opravy.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 127 ods. 1 CSP). Odvolanie proti rozsudku, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej možno odôvodniť podľa § 365 ods. 1, 2, 3 CSP len tým, že : a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch v exekučnom konaní.